

emléke élénken élt még az emberekben, de talán a hatóságokban is...

Az ismétlődő árvizek nyomai szürke sávot és a fűzfák törzsén gyökérbajuszt hagytak, de a vastagabb gyökerek sajátos formákat fejlesztettek. Az európai és amerikai vadszőlők, csalános vagy éppen buja gyepek, szürke gém és bakcsó fészkek tömegei uralják ma a szigetet. Vélhetően, ha az árvizek (természeti) és másféle dúlások elkerülték volna a Helemba-szigetet – hosszabb időszak talajmintái inkább vizsgálhatók lennének, és bizonyosan egy vegyes faji állományú régi gyümölcsöst tudtak volna rekonstruálni. A Kovalovszki-féle tanulmány e fajok jelenlétét említi: szilva, alma, körte, őszibarack, szelídgesztenye, pirosribiszke (?) – de inkább feketeribiszke volt jellemző a Duna mentére. Bármilyen álláspontra is helyezkedünk, vitathatatlan, a Helemba-sziget a Nagymarosi vízlépcsőt megúsztta, talán az ember okozta további rongálásokat is – de az még nem világos, hogy a természet miként fogja formálni, átalakítani ezt a zátonyszigetet, amit már Lippay János is említ egyik munkájában.

Kőkereszt (1940 körül) már szőlőindákkal körbefonva.
<https://www.szeretgom.hu/content/71143-a-helemba-sziget-else-emplitese>

Horváth Ödön

A vízi tündér

A holdfényben húz, vonz gyönyörűséged.
Ezüstszálú hálódban foglyul ejtesz;
hínárok közé, kagylóágyra fektetsz.
Merész ajakkal csókolgatsz, én téged;

úgy zuhanunk álomba mind a ketten.
Álmunk elvisz víz-kastélyod kertjébe,
ahol a kristálytisza világ mélye
sarjadó szerelmünk jelképe, testem

buborékokból hímzett sírkamrája,
ahol létünk éteri valósága
boldog virágoktól, halaktól ékes.

Ott lebegsz közöttük; uszonyod fényes
pikkelyein a holdvilág szikrázik.
Nézlek, csodállak hajnal hasadásig.

Áhítat

Titkoktól illatozó erdő mélyén
örök forrásvíz válaszol a csöndnek,
Ott ülök, elábrándozom a földnek
megközelíthetetlen teljességén.

Mindig elámulok a gyönyöröknek
végtelen alakú megjelenésén,
a szépség részleteinek összképén.
Szemből kicsorduló örömkönnyek

jelzik, mit nyújt ma számomra e látvány.
A fény ragyogásától félig kábán
nézek bele a csörgedező vízbe.

Mintha valami elvarázsolt volna,
imába kezdek. Halkan sóhajtozva,
a megfoghatatlanhoz közelítve.